

15 Ιουνίου 2009

ΟΙ ΕΝΝΟΙΕΣ «ΑΓΙΟΤΗΤΑ» ΚΑΙ «ΑΓΙΟΣ». (2)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εικόνα των Αγίων Πάντων από τον Ι.Ν. Αγίων Πάντων στη Σαλίνα του Κάνσας, ΗΠΑ.

Συνέχεια από (1)

Ανδρέα Θεοδώρου

Στο ζήτημα της θεώσεως των αγίων είναι πολύ ευαίσθητη η ορθόδοξη ψυχή. Πώς όμως νοούμε τη θέωση; Εδώ πρέπει να κάνουμε μια πολύ σημαντική διασάφηση. Η θέωση δεν σημαίνει αφομοίωση της ουσίας του ανθρώπου με την ουσία του Θεού, πράγμα που πολλοί νομίζουν, ότι διαβλέπουν στο ορθόδοξο δόγμα. Η κτιστή ανθρώπινη φύση σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί ν' αφομοιωθεί με την άκτιστη θεία. Δεν μπορούν να χαθούν οι κτιστοί χαρακτήρες της, που την προσδιορίζουν ως πεπερασμένο δημιούργημα. Η μετάπτωση της ανθρώπινης φύσεως στη θεία είναι αδύνατο να γίνει, δεδομένης της απειρίας και της απόλυτης υπερβατικότητας της ουσίας του Θεού, η οποία είναι απρόσιτη, ακοινωνήτη και αμέθεκτη. Η θέωση δεν σημαίνει πανθειστική ανάχυση και απορρόφηση του κτιστού από το άκτιστο (παράδειγμα: μια σταγόνα ξύδι στον απέραντο ωκεανό), ένα είδος μονοφυσιτικής ουσιώσεως στο πέλαγος της θείας απειρίας. Ο άνθρωπος σ' αυτήν παραμένει άνθρωπος και ο Θεός, Θεός. Το πράγμα είναι τόσο σαφές, ώστε να μην επιδέχεται αμφισβήτηση. Κι όμως η θέωση, για την οποία μιλάμε, δεν είναι απλό σχήμα λόγου, ιδέα διάκενη ή ψιλός συμβολισμός της ηθικής τελειώσεως του ανθρώπου, αλλά θέωση πραγματική, μεταφέρουσα όλο το σμαινόμενο της λέξεως. Ο άνθρωπος γίνεται θεός (με μικρό βέβαια θ). Και φυσικά δεν πρόκειται περί παραδοξολογήματος, ούτε περί αντιφάσεως προς όσα σημειώσαμε πιο πάνω. Κατά την ορθόδοξη πίστη, η θέωση είναι ουσιώδης μετοχή στη θεότητα, όχι βέβαια στην υπερβατική και αμέθεκτη ουσία του Θεού, αλλά στην άκτιστη θεία του ενέργεια, η οποία πηγάζει αϊδίως από τη θεία ουσία, ως ο άφθαρτος και εγγενής πλούτος της, είναι θεοπρεπής διάκριση, όπως είναι και οι τριαδικές υποστάσεις στη θεότητα, χωρίς να επιφέρει σύνθεση στην απλότητα εκείνης. Η θεία ενέργεια είναι αληθινός Θεός, εκφράζει την απρόσιτη και ανέκφραστη θεία φύση και είναι εξωτερικά κοινωνητή και μεταδότη. Δι' αυτής φανερώνεται ο Θεός στον κόσμο, αγιάζονται οι λογικές φύσεις και συνάπτεται ο άνθρωπος με το Θεό. Άκτιστη χάρη και άκτιστη θεία ενέργεια είναι ταυτόσημες. Ο άνθρωπος, μετά από μακρά κάθαρση από την αμαρτία και την κόσμηση της ψυχής του διά των ουρανοδρόμων αρετών, ενούται με τη φωτεινή ακτίνα της θείας ενέργειας, με τη χάρη δηλαδή, λαμπρύνεται και θεοποιείται. [\(περισσότερα...\)](#)